Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MELHIORA VATELĒ
[*MELCHIOR WATHELET*] SECINĀJUMI,
sniegti 2015. gada 26. martā [1]

Lieta C-63/14

Eiropas Komisija
pret

Francijas Republiku

Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Atgūšanas pienākums — Kompensācijas par sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas pilnvaru deleģējumu

I – **Ievads**

1. Šī lieta ir viena no gara lietu saraksta attiecībā uz Francijas Republikas piešķirto valsts atbalstu *Société nationale maritime Corse-Méditerranée* (*SNCM*) *SA* (turpmāk tekstā – "*SNCM*") [2].

2. Ar savu 2014. gada 10. februārī iesniegto prasības pieteikumu Eiropas Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka, pirmkārt, noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no atbalsta saņēmējām atgūtu valsts atbalstu, kas Komisijas 2013. gada 2. maija Lēmuma 2013/435/ES par valsts atbalstu SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN) *Société Nationale [Maritine] Corse Méditerranée* un *Compagnie Méridionale De Navigation* [3] (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") 2. panta 1. punktā tika atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu, otrkārt, noteiktajā termiņā neanulējot visas šī 2. panta 1. punktā paredzētās atbalsta izmaksas un, treškārt, noteiktajā termiņā neinformējot Komisiju par pasākumiem, kas ir veikti, lai izpildītu šī lēmuma prasības, Francijas Republika nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā, kā arī minētā lēmuma 3.–5. pantā paredzētos pienākumus.

II – **Atbilstošās tiesību normas**

3. LESD 108. panta 2. punktā ir noteikts:

"Ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalsts, ko piešķīrusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, ievērojot šā Līguma 107. pantu, nav saderīgs ar iekšējo tirgu, vai arī konstatē, ka šādu atbalstu izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — Skat. Tiesas spriedumu *SNCM* un Francija/*Corsica Ferries France* (C-533/12 P un C-536/12 P, EU:C:2014:2142); Vispārējās tiesas spriedumus *Corsica Ferries France*/Komisija (T-349/03, EU:T:2005:221) un *Corsica Ferries France*/Komisija (T-565/08, EU:T:2012:415), kā arī Vispārējās tiesas rīkojumu *Corsica Ferries France*/Komisija (T-231/05, EU:T:2006:2). Skat. arī lietas Francija/Komisija (T-366/13), *SNCM*/Komisija (T-454/13), Francija/Komisija (T-74/14) un *SNCM*/Komisija (T-1/15), kas atrodas izskatīšanā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā.

3 — OV L 220, 20. lpp.

Ja attiecīgā valsts noteiktajā termiņā neizpilda šo lēmumu, Komisija vai kāda cita ieinteresēta dalībvalsts, atkāpjoties no [LESD] 258. un 259. panta, var tieši griezties Eiropas Savienības Tiesā.

[..]"

4. Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108. panta] piemērošanai[4], 14. pantā ir paredzēts:

"1. Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja (turpmāk – "atgūšanas lēmums"). Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu.

2. Atbalsts, kas ir jāatgūst saskaņā ar atgūšanas lēmumu, ietver procentus, kas aprēķināti pēc atbilstīgas likmes, ko nosaka Komisija. Procenti maksājami no dienas, kad nelikumīgais atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tā atgūšanas dienai.

3. Neskarot nevienu [Eiropas Savienības] Tiesas nolēmumu saskaņā ar [LESD 278.] pantu, atgūšanu īsteno tūlīt un saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumos paredzētajām procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu Komisijas lēmuma izpildi. Šajā nolūkā un gadījumā, ja ir sākts izskatīšanas process valsts tiesā, attiecīgās dalībvalstis, neskarot Kopienas [Savienības] tiesību aktus, veic visus vajadzīgos pasākumus, kas iespējami to attiecīgajās tiesību sistēmās, tostarp pagaidu pasākumus."

III – **Faktiskie apstākļi**

A – *Apstrīdētā lēmuma pieņemšanu izraisījušie fakti*

5. Ar 2007. gada 7. jūnija lēmumu Korsikas Asambleja piešķīra grupai, kas sastāvēja no *SNCM* un *Compagnie méridionale de navigation SA* (turpmāk tekstā – "*CMN*"), jūras pārvadājumu sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas pilnvaru deleģējumu starp Marseļas ostu un Korsikas ostām. Korsikas pašvaldības (turpmāk tekstā – "KP") izpildpadomes priekšsēdētājs ar tā paša datuma lēmumu tika pilnvarots parakstīt nolīgumu par sabiedriska pakalpojuma sniegšanas pilnvaru deleģēšanu (turpmāk tekstā – "*CDSP*").

6. *CDSP* tika noslēgts attiecībā uz laikposmu no 2007. gada 1. jūlija līdz 2013. gada 31. decembrim. Nolīguma 1. punktā tā priekšmets ir definēts kā regulāru jūras pārvadājumu pakalpojumu sniegšana visās līnijās, uz ko attiecas sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas pilnvaru deleģējums, starp Marseļas ostu un šādām Korsikas ostām: Ažaksjo [*Ajaccio*], Balaņu [*Balagne*], Bastiu [*Bastia*], Portovekšio [*Porto-Vecchio*] un Propriāno [*Propriano*].

7. *CDSP* 1. pielikumā ietvertajā specifikācijā ir definēta šo pakalpojumu būtība un ir nošķirti:

— pastāvīgi "pasažieru un kravas" pārvadājumu pakalpojumi, kas grupai *SNCM-CMN* ir jānodrošina visu gadu (turpmāk tekstā – "pamatpakalpojumi"), un

— "pasažieru" papildpakalpojumi, kas ir jānodrošina intensīvas satiksmes noslodzes laikā, proti, aptuveni 37 nedēļas līnijās Marseļa–Ažaksjo un Marseļa–Bastia, kā arī no 1. maija līdz 30. septembrim līnijā Marseļa–Propriāno (turpmāk tekstā – "papildpakalpojumi").

4 — OV L 83, 1. lpp.

8. Saskaņā ar *CDSP* abas deleģējuma saņēmējas kā atlīdzību par pamatpakalpojumiem un papildpakalpojumiem saņem no *Office des transports de la Corse* [Korsikas transporta birojs] (turpmāk tekstā – "KTB") ikgadēju maksājumu. Galīgās finansiālās kompensācijas apmēra robeža katrai deleģējuma saņēmējai katru gadu atbilst specifikācijā paredzēto pienākumu sniegšanas radītajam ekspluatācijas deficītam, ņemot vērā samērīgu peļņu no izmantotā kuģniecības kapitāla proporcionāli dienu skaitam, kad tas faktiski izmantots šķērspārvadājumiem atbilstoši minētajiem pienākumiem. Gadījumam, ja faktiskie ieņēmumi būtu zemāki nekā ieņēmumu prognozes, ko deleģējuma saņēmējas bija noteikušas savā piedāvājumā, minētajā nolīgumā ir paredzēta valsts kompensācijas korekcija.

9. Pēc *CDSP* parakstīšanas tas tika grozīts, atceļot vairāk nekā 100 šķērspārvadājumus starp Korsiku un Marseļu gadā, samazinot abām deleģējuma saņēmējām atskaites finansiālās kompensācijas ikgadējās maksājumu summas par EUR 6,5 miljoniem un nosakot ikgadējā ieņēmumu korekcijas mehānisma maksimālo robežu katrai deleģējuma saņēmējai.

B – *Apstrīdētais lēmums*

10. Saņēmusi *Corsica Ferries France SAS* (turpmāk tekstā – "*Corsica Ferries*") sūdzību par nelikumīgu un ar iekšējo tirgu nesaderīgu atbalstu, ko *SNCM* un *CMN* esot saņēmušas, pamatojoties uz *CDSP*, Komisija ar 2012. gada 27. jūnija vēstuli informēja Francijas iestādes par savu lēmumu uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam par iespējamo atbalstu *SNCM* un *CMN* saskaņā ar *CDSP*[5].

11. Nolēmusi, ka *CDSP* paredzētās kompensācijas ir nelikumīgs un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts, Komisija uzskatīja, ka nav ievēroti divi no četriem kritērijiem, kurus Tiesa ir noteikusi spriedumā *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415).

12. Komisija, pirmkārt, konstatēja, ka *SNCM* sniegtie papildpakalpojumi nebija ne vajadzīgi, ne samērīgi, lai apmierinātu reālu vajadzību pēc sabiedriskā pakalpojuma. Otrkārt, tā uzskatīja, ka, no vienas puses, uzaicinājums iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā nav ļāvis nodrošināt faktisku konkurenci un, no otras puses, ka finansiālās kompensācijas nav tikušas noteiktas, pamatojoties uz *a priori* izvēlētu izmaksu bāzi vai salīdzinot ar citu līdzīgu jūras pārvadājumu uzņēmumu izmaksu struktūru.

13. No minētā Komisija secināja, ka kompensācijas, ko *SNCM* un *CMN* saņēma par papildpakalpojumiem, ir valsts atbalsts. Tā konstatēja, ka tas ir nelikumīgs, jo par to nav ticis iepriekš paziņots Komisijai. Turklāt tā uzskatīja, ka kompensācijas, ko *SNCM* un *CMN* saņēma par papildpakalpojumiem, ir saderīgas ar iekšējo tirgu, bet tas neattiecas uz kompensācijām, ko *SNCM* saņēma par papildpakalpojumiem, kopš 2007. gada 1. jūlija.

14. Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, Komisija apstrīdētajā lēmumā nolēma:

"1. pants

Kompensācijas, kas izmaksātas *SNCM* un *CMN* saskaņā ar 2007. gada 7. jūnija [*CDSP*], ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Šis valsts atbalsts ir piešķirts, pārkāpjot pienākumus, kas paredzēti LESD 108. panta 3. punktā [..].

5 — Skat. kopsavilkumu 2012. gada 5. oktobra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 301, 1. lpp.).

2. pants

1. Kompensācijas, kas izmaksātas *SNCM* par papildu jaudu izveidi, kā paredzēts iepriekš minētā [*CDSP*] specifikācijas I daļas a) punkta 2) apakšpunktā, I daļas b) punkta 2) apakšpunktā un I daļas d) punkta 1.4) apakšpunktā, nav saderīgas ar iekšējo tirgu.

2. Kompensācijas, kas izmaksātas *SNCM* un *CMN* par citu pakalpojumu sniegšanu, kas paredzēti iepriekš minētajā [*CDSP*], ir saderīgas ar iekšējo tirgu.

3. pants

1. Francijai ir pienākums nodrošināt, lai saņēmējs atmaksā 2. panta 1. punktā minēto atbalstu.

2. Atgūstamajās summās ir iekļaujami procenti, ko aprēķina, sākot no datuma, kad atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz šo summu faktiskai atgūšanai.

3. Procentus aprēķina, izmantojot saliktu formulu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004 V nodaļu un Regulu (EK) Nr. 271/2008, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 794/2004.

4. Francija anulē visas atbalsta izmaksas, kas minētas 2. panta 1. punktā un ir jāmaksā, skaitot no šā lēmuma paziņošanas datuma.

4. pants

1. Lēmuma 2. panta 1. punktā minētā atbalsta atgūšana ir tūlītēja un efektīva.

2. Francija nodrošina, lai šis lēmums tiktu īstenots četru mēnešu laikā pēc tā paziņošanas datuma.

5. pants

1. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas Francija iesniedz Komisijai šādu informāciju:

(a) kopsumma (pamatsumma un procenti), kas atgūstama no saņēmēja;

(b) šā lēmuma izpildei jau pieņemto vai paredzēto pasākumu sīks apraksts;

(c) dokumenti, kas pierāda, ka saņēmējs ir brīdināts par atbalsta atmaksāšanu;

(d) datums un precīza ikmēneša izmaksu summa, kā arī gada korekcijas, kas veiktas no nolīguma stāšanās spēkā līdz šā lēmuma pieņemšanas datumam.

2. Francija regulāri informē Komisiju par valsts pasākumu gaitu, kas veikti šā lēmuma īstenošanai līdz 2. panta 1. punktā minētā atbalsta pilnīgai atgūšanai. Pēc jebkura Komisijas pieprasījuma tā nekavējoties iesniedz visu informāciju par jau veiktajiem un plānotajiem pasākumiem šā lēmuma izpildei. Tā iesniedz arī sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau atgūtas no saņēmēja.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.”

15. Kā norāda Komisija, atgūstamā valsts atbalsta summa apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tika novērtēta aptuveni EUR 220,224 miljonu apmērā.

C – *Francijas iestāžu rīcība pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas*

16. Apstrīdētais lēmums Francijas iestādēm tika paziņots 2013. gada 3. maijā. Uz to attiecas divas Vispārējā tiesā celtas prasības atcelt tiesību aktu, kuras 2013. gada 17. jūlijā cēla Francijas Republika un 2013. gada 27. augustā – *SNCM*[6]. Uz to attiecās arī Francijas Republikas iesniegts pieteikums par pagaidu noregulējumu, kuru pirmajā instancē noraidīja Vispārējās Tiesas priekšsēdētājs[7] un apelācijas instancē – Tiesas priekšsēdētāja vietnieks[8].

17. Ar 2013. gada 20. jūnija vēstuli KP izpildpadomes priekšsēdētājs *P. Giacobbi* vērsās pie Komisijas viceprezidenta H. Almunjas [*J. Almunia*], lai noskaidrotu apstrīdētā lēmuma īstenošanas kārtību.

18. 2013. gada 10. jūlijā Korsikas prefekts nosūtīja KP izpildpadomes priekšsēdētājam vēstuli, kurai bija pievienots apstrīdētais lēmums. Šajā vēstulē Korsikas prefekts lūdza minētajam priekšsēdētājam viņu informēt par pasākumiem, kas tiks saistībā ar to veikti. Korsikas prefekts turklāt norādīja, ka Francijas valdība gatavojas apstrīdēt Komisijas lēmumu, ceļot prasību atcelt tiesību aktu un papildus tai iesniedzot pieteikumu par pagaidu noregulējumu.

19. Tajā pašā dienā Korsikas prefekts nosūtīja *SNCM* prezidentam KP izpildpadomes priekšsēdētājam adresētās vēstules kopiju, kā arī apstrīdētā lēmuma kopiju.

20. 2013. gada 17. jūlija vēstulē Komisijas viceprezidents KP izpildpadomes priekšsēdētājam norādīja, ka, piemērojot apstrīdēto lēmumu, *SNCM* par papildpakalpojumiem piešķirto kompensāciju izmaksas ir nekavējoties jāaptur, ka apstrīdētajā lēmumā noteiktais termiņš tā 5. panta 1. punktā minētās informācijas nosūtīšanai jau ir pārsniegts un ka turklāt ir jāievēro minētā lēmuma 4. panta 2. punktā noteiktais izpildes termiņš. Šajā vēstulē Komisijas viceprezidents atgādināja, ka atbalsts principā "ir jāatgūst to piešķīrušajai iestādei, pamatojoties uz rīkojumu, kurš ir pilnībā izpildāms un kuru ir izdevusi šī iestāde (ar nosacījumu, ka pēdējā minētā ir likumiski pilnvarota to darīt) vai arī cita valsts pārvaldes iestāde, kam ir šādas pilnvaras. Šajā gadījumā, šķiet, ka atgūšanas pienākums ir [KP] izpildpadomei, jo, kā ir norādīts [apstrīdētā] lēmuma 28. punktā, tieši šī pēdējā minētā ir [ar iekšējo tirgu] nesaderīgo atbalstu piešķīrusi".

21. Ar 2013. gada 29. jūlija vēstuli KP izpildpadomes priekšsēdētājs Komisijas viceprezidentu informēja, ka ir veikti vajadzīgie pasākumi papildpakalpojumiem atbilstošās kompensācijas izmaksas anulēšanai. Viņš piebilda, ka viņam esot grūtības saskarsmē "ar Francijas valsts iestādēm, konkrēti, Korsikas prefekta dienestiem un Reģionālo revīzijas palātu, kas noraida Komisijas lēmuma likumību un pilnībā noliedz tā izpildāmību".

22. Ar 2013. gada 2. septembra vēstuli Komisija Francijas iestādēm lūdza desmit dienu laikā pēc šīs vēstules sagatavošanas datuma to informēt par pasākumiem, ko tās ir veikušas apstrīdētā lēmuma īstenošanai. Minētajā vēstulē Komisija Francijas iestādēm atgādināja, ka, kamēr lēmuma par valsts atbalsta atgūšanu izpilde nav tikusi likumīgi apturēta, tas ir pilnībā un tieši izpildāms. Komisija Francijas iestādēm turklāt lūdza tai precizēt apstrīdētā lēmuma īstenošanas sekas attiecībā uz *SNCM* finanšu stāvokli, jo, kā ir norādījušas šīs iestādes, minētā lēmuma izpilde nenovēršami izraisītu šīs sabiedrības maksātnespēju un likvidāciju ar tiesas nolēmumu. Šajā ziņā Komisija informēja par aptauju, ko tā ir veikusi attiecībā uz tās rīcībā esošo informāciju, saskaņā ar kuru KP izpildpadome, pamatojoties uz KTB ziņojumu, gatavojas ieteikt Korsikas Asamblejai parakstīt ar grupu, kas sastāv no *SNCM* un *CMN*, jaunu *CDSP* par pasažieru un preču transportu starp Marseļu un Korsikas ostām attiecībā uz laikposmu no 2014. līdz 2023. gadam.

6 — Runa ir par lietām Francija/Komisija (T-366/13) un *SNCM*/Komisija (T-454/13), kas atrodas izskatīšanā Vispārējā tiesā.

7 — Skat. Vispārējās tiesas priekšsēdētāja rīkojumu Francija/Komisija (T-366/13 R, EU:T:2013:396).

8 — Skat. Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojumu Francija/Komisija (C-574/13 P(R), EU:C:2014:36).

23. Nesaņēmusi no Francijas iestādēm nekādu atbildi, Komisija ar 2013. gada 20. septembra vēstuli "no jauna [aicināja] Francijas iestādes nekavējoties īstenot atbalsta, ieskaitot procentus, atgūšanu, anulēt (un attiecīgā gadījumā atgūt) visu atbalstu, kas ir bijis jāmaksā par papildpakalpojumiem, kopš [apstrīdētā lēmuma] paziņošanas datuma un iesniegt ziņojumu par atgūšanas gaitu, tostarp procentu aprēķina metodes skaidrojumu". Komisija tām norādīja, ka tām šī informācija Komisijai ir jāiesniedz 20 darbdienu ilgā termiņā pēc šīs vēstules sagatavošanas datuma. Komisija visbeidzot norādīja, ka šis papildu termiņš nekādi nemaina minētā lēmuma tūlītējas izpildes pienākumu un ka, ja šāda izpilde netiks īstenota, Komisijas dienestiem radīsies pienākums tai ieteikt celt prasību pret Francijas Republiku saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.

24. Divus mēnešus vēlāk, proti, 2013. gada 29. novembrī, Francijas iestādes Komisijai paziņoja, ka KP kopš 2013. gada jūlija beigām ir apturējusi kompensāciju izmaksas attiecībā uz tā sauktajiem "papildpakalpojumiem", pamatojoties uz provizorisku aplēsi, kuras aprēķināšanā ir tikušas izmantotas apstrīdētajā lēmumā minētās summas. Runājot par kopējo kompensācijas summu, kas ir jāatgūst no atbalsta saņēmējām (pamatsumma un procenti), Francijas iestādes informēja par savam grūtībām to novērtēt, jo Komisijas veiktais "pamatpakalpojumu" un "papildpakalpojumu" nošķīrums, pēc to domām, ir mākslīgs, tāpēc ka šie divi pakalpojumu veidi neesot nošķirami un ietilpstot teritoriālās kontinuitātes mērķa īstenošanā.

25. 2013. gada 18. decembrī KP izpildpadomes priekšsēdētājs nosūtīja *Syndicat des travailleurs corses* [Korsikas Darba ņēmēju arodbiedrības] valsts sekretāram transporta jomā *A. Mosconi* vēstuli, kurā viņš minēja [KP] izvirzītos mērķus, norādot tostarp, ka "KP neizd[ošot] nevienu rīkojumu un neuzsāk[šot] nevienu procedūru, kura izraisītu [*SNCM*] iedzīšanu postā".

26. Pēc šīs prasības sakarā ar pienākumu neizpildi celšanas 2014. gada 10. februārī ir norisinājušies vairāki notikumi.

27. Tiesas sēdē Francijas Republika precizēja, ka *Veolia Transdev* 2014. gada 29. oktobrī celtā prasība, ar kuru tā lūdz priekšlaicīgi atmaksāt parādu, ko tā bija piešķīrusi *SNCM*, ir izsaukusi šīs sabiedrības paziņojumu par maksātnespēju 2014. gada 4. novembrī.

28. Tā arī piebilda, ka 2014. gada 7. un 19. novembrī KTB izdeva divus piedziņas rīkojumus par nesaderīgu [ar iekšējo tirgu] atzītā atbalsta atgūšanai, bet par summu EUR 198 miljonu apmērā, kura, pēc Komisijas domām, joprojām ir mazāka nekā tā, kas ir norādīta apstrīdētajā lēmumā, proti, EUR 220,224 miljoni.

29. 2014. gada 28. novembrī *Tribunal de commerce de Marseille* [Marseļas Komerctiesas] (Francija) priekšsēdētājs konstatēja *SNCM* maksātnespēju un noteica sešus mēnešus ilga sanācijas procesa uzsākšanu [9]. Spriedums, ar ko tika noteikta sanācijas procesa uzsākšana, tika publicēts 2014. gada 14. decembrī, un ar to sākās kreditoriem paredzētais divu mēnešu termiņš to prasījumu iesniegšanai.

30. 2015. gada 9. janvārī Francijas iestādes par nesaderīgu [ar iekšējo tirgu] atzīto atbalstu iekļāva *SNCM* pasīvos par summu aptuveni EUR 198 miljonu apmērā.

31. Tiesas sēdē Francijas Republika turklāt informēja Tiesu, ka *Tribunal de commerce de Marseille* 2015. gada 2. februārī sanācijas procesa ietvaros tika iesniegti vairāki piedāvājumi par *SNCM* iegādi (presē tiek minēti pieci, kā arī divas nodomu vēstules) [10].

9 — Skat. rakstu "SNCM: quatre repreneurs étudieraient le dossier" ["*SNCM*: četri pircēji pēta lietas materiālus"] laikraksta *Le Monde* 2014. gada 29. novembra numurā, 16. lpp.

10 — Skat. laikraksta *Le Monde* 2015. gada 4. februāra numurā ietverto rakstu "SNCM: quatre offres de reprise sont jugées sérieuses" ["*SNCM*: četri iegādes piedāvājumi tiek uzskatīti par nopietniem"], kas ir pieejams tīmekļa vietnē ar adresi: http://www.lemonde.fr/economie/article/2015/02/04/*SNCM*-quatre-offres-de-reprise-sont-jugees-serieuses_4569801_3234.html.

32. No dažām preses ziņām izriet, ka uz šiem piedāvājumiem tika attiecināti atliekoši nosacījumi, proti, Korsikai piešķirto sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas pilnvaru deleģēšanas tiesību nodošana Francijas kontinentālajai daļai, sociālo nolīgumu pārskatīšana un nelikumīgā atbalsta atmaksas pienākuma "dzēšana" [11].

D – *Tiesvedības konteksts*

33. Kā minēju šo secinājumu 1. punktā, šī lieta ir viena no gara lietu saraksta attiecībā uz Francijas Republikas piešķirto valsts atbalstu *SNCM*. Šis atbalsts ir sadalāms divās grupās: *SNCM* piešķirtais atbalsts, īstenojot tās pārstrukturēšanas plānu, un tai piešķirtais atbalsts finansiālās kompensācijas veidā par sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas pilnvaru deleģējumu. Saistībā ar šīm divām grupām ir notikušas divas tiesvedības, kuras nedrīkst sajaukt, jo īpaši tāpēc, ka tās attiecas uz ļoti līdzīgām summām (aptuveni EUR 220 miljoni).

1) Pirmā tiesvedība

34. Pirmā no divām tiesvedībām sākās ar to, ka tika apstrīdēts *SNCM* izmaksātais atbalsts, īstenojot tās pārstrukturēšanas plānu 2002. gadā. Privāto tiesību sabiedrība un *SNCM* konkurente *Corsica Ferries* cēla prasību atcelt tiesību aktu par Komisijas 2003. gada 9. jūlija lēmumu, ar kuru šis atbalsts tika atzīsts par saderīgu ar kopējo tirgu [12].

35. Ar 2005. gada 5. jūnija spriedumu Vispārējā tiesa šo lēmumu atcēla, atzīstot, ka ["atbalsta minimālā rakstura noteikšanai"] Komisija nav ņēmusi vērā "aktīvu, kas nav uzskatāmi par nepieciešamiem, atsavināšanas rezultātā iegūto kopējo neto summu" [13]. Par Vispārējās tiesas rīkojumu apelācijas sūdzība netika iesniegta.

36. 2008. gada 8. jūlijā Komisija pieņēma jaunu lēmumu [14], kurā tika norādīts, pirmkārt, ka 2002. gada pārstrukturēšanas plānā noteiktie pasākumi ir nelikumīgs, bet ar kopējo tirgu saderīgs valsts atbalsts un, otrkārt, ka 2006. gada privatizācijas plānā noteiktie pasākumi nav nelikumīgs valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta (pašreizējais LESD 107. panta 1. punkts) izpratnē.

37. Šis lēmums tika atcelts ar Vispārējās tiesas 2012. gada 11. septembrī pasludināto spriedumu *Corsica Ferries France*/Komisija (T-565/08, EU:T:2012:415). Apelācijas sūdzība par šo spriedumu tika noraidīta ar Tiesas spriedumu, kas tika pasludināts 2014. gada 4. septembrī [15].

38. Tikmēr 2013. gada 20. novembrī Komisija noteica pienākumu atgūt *SNCM* pārstrukturēšanas plānā paredzētās summas, uz kurām attiecās šie spriedumi [16]. Par šo lēmumu Francijas Republika un *SNCM* attiecīgi 2014. gada janvārī [17] un 2015. gada janvārī atkal Vispārējā tiesā cēla prasības atcelt tiesību aktu.

11 — Skat. televīzijas kanāla *France 3* 2015. gada 5. februāra reportāžu "Nouveau rendez-vous judiciaire le 18 mars pour la SNCM" ["*SNCM* 18. martā jauna tikšanās ar tiesu"], kas ir pieejama tīmekļa vietnē ar adresi: http://france3-regions.francetvinfo.fr/provence-alpes/2015/02/05/nouveau-rendez-vous-judiciaire-le-18-mars-pour-la-*SNCM*-648939.html.

12 — Skat. Komisijas 2003. gada 9. jūlija Lēmumu 2004/166/EK par atbalstu reorganizācijai, ko Francija plāno piešķirt par labu *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (*SNCM*) (OV 2004, L 61, 13. lpp.).

13 — Spriedums *Corsica Ferries France*/Komisija (T-349/03, EU:T:2005:221, 315. punkts).

14 — Skat. Komisijas 2008. gada 8. jūlija Lēmumu 2009/611/EK par pasākumiem C 58/02 (ex N 118/02), ko Francija veikusi par labu *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (*SNCM*) (OV 2009, L 225, 180. lpp.).

15 — Spriedums *SNCM* un Francija/*Corsica Ferries France* (C-533/12 P un C-536/12 P, EU:C:2014:2142). Ir jāmin, ka Komisija nepievienojās *SNCM* un Francijas Republikas iesniegtajām apelācijas sūdzībām un pat neiestājās šajās lietās.

16 — Skat. Komisijas 2013. gada 20. novembra Lēmumu 2014/882/ES par valsts atbalstu SA.16237 (C58/02) (ex N118/02), ko Francija īstenojusi sabiedrības *SNCM* labā (OV 2014, L 357, 1. lpp.).

17 — Skat. lietas Francija/Komisija (T-74/14) un *SNCM* (T-1/15), kas atrodas izskatīšanā Vispārējā tiesā.

2) Otrā tiesvedība

39. Šī otrā tiesvedība attiecas uz *CDSP*, kurš tika parakstīts 2007. gadā un kurā ir paredzētas finansiālas kompensācijas par labu *SNCM* un *CMN*. 2013. gadā Komisija kompensācijas, kas attiecās uz papildpakalpojumiem, atzina par nelikumīgām un noteica pienākumu tās atgūt.

40. Par šo lēmumu Francijas Republika un *SNCM* šobrīd ir Vispārējā tiesā cēlušas prasības atcelt tiesību aktu. Saistībā ar šīm prasībām iesniegto Francijas Republikas pieteikumu par pagaidu noregulējumu, ar kuru tika lūgts apturēt Komisijas lēmuma izpildi, pirmajā instancē noraidīja Vispārējās Tiesas priekšsēdētājs [18] un apelācijas instancē – Tiesas priekšsēdētāja vietnieks [19].

41. Arī šī prasība sakarā ar pienākumu neizpildi galvenokārt attiecas uz apstrīdētā lēmuma neizpildi.

42. Tiesas sēdē Komisija piebilda, ka 2013. gada septembrī Francijas iestādes ir atkal, nepaziņojot par to Komisijai, izmaksājušas *SNCM* ievērojamas summas, papildus citām priekšrocībām tai piešķirot jaunu sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas pilnvaru deleģējumu uz desmit gadiem ar ārkārtīgi kritizējamiem nosacījumiem.

IV – **Tiesvedība Tiesā**

43. Komisija savu prasību cēla 2014. gada 10. februārī. Francijas Republika savu iebildumu rakstu iesniedza 2014. gada 23. aprīlī, savukārt Komisija savu replikas rakstu iesniedza 2014. gada 2. jūnijā. Rakstveida process noslēdzās ar to, ka Francijas Republika 2014. gada 14. jūlijā iesniedza atbildes rakstu uz repliku.

44. 2015. gada 5. februārī notika tiesas sēde, kuras laikā Komisija un Francijas Republika sniedza mutvārdu paskaidrojumus.

V – **Par Francijas Republikai pārmesto pienākumu neizpildi**

45. Savā prasības pieteikumā Komisija apgalvo, ka:

— noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no atbalsta saņēmējas atgūtu valsts atbalstu, kas apstrīdētā lēmuma 2. panta 1. punktā tika atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu,

— noteiktajā termiņā neanulējot visas šī 2. panta 1. punktā paredzētās atbalsta izmaksas un

— noteiktajā termiņā neinformējot Komisiju par pasākumiem, kas ir veikti, lai izpildītu šī lēmuma prasības,

Francijas Republika nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā un minētā lēmuma 3.–5. pantā paredzētos pienākumus.

18 — Skat. Vispārējās tiesas priekšsēdētāja rīkojumu Francija/Komisija (T-366/13 R, EU:T:2013:396).

19 — Skat. Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojumu Francija/Komisija (C-574/13 P(R), EU:C:2014:36).

A – *Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz nelikumīgā atbalsta neatgūšanu*

1) Ievads

46. Kad Komisija atzīst atbalstu par nelikumīgu, tās noteiktā atgūšana notiek atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 14. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem:

"[..] atgūšanu īsteno tūlīt un saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumos paredzētajām procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu Komisijas lēmuma izpildi. Šajā nolūkā un gadījumā, ja ir sākts izskatīšanas process valsts tiesā, attiecīgās dalībvalstis, neskarot [Savienības] tiesību aktus, veic visus vajadzīgos pasākumus, kas iespējami to attiecīgajās tiesību sistēmās, tostarp pagaidu pasākumus."

47. Francijas Republika nenoliedz, ka kompetentā Francijas iestāde, proti, KP, nav veikusi apstrīdētā lēmuma 2. panta 1. punktā par nelikumīgu un ar iekšējo tirgu nesaderīgu atzītā valsts atbalsta atgūšanai vajadzīgos pasākumus.

48. Komisijas prasības pieteikumam pievienotie dokumenti to juridiski pietiekami pierāda.

49. Pirmkārt, savā 2013. gada 29. jūlija vēstulē KP izpildpadomes priekšsēdētājs *P. Giacobbi* Komisijas viceprezidentu H. Almunju informēja par "grūtībām, kas viņam [esot] saskarsmē ar *Francijas valsts iestādēm*, konkrēti, Korsikas prefekta dienestiem un Reģionālo revīzijas palātu, kuras *noraida Komisijas lēmuma likumību un pilnībā noliedz tā izpildāmību*" [20].

50. Otrkārt, savā 2013. gada 18. decembra vēstulē viņš garantēja *Syndicat des travailleurs corses* valsts sekretāram transporta jomā *A. Mosconi*, ka "KP *neizdos nevienu rīkojumu* un neuzsāks nevienu procedūru, kura izraisītu šīs kompānijas iedzīšanu postā" [21].

2) Francijas Republikas argumenti

51. Ņemot vērā šo izpildes atteikumu, Francijas Republika atsaucas uz absolūtu apstrīdētā lēmuma pareizas izpildes neiespējamību, kura saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir "vienīgais pamats, ko dalībvalsts var izvirzīt savai aizstāvībai pret Komisijas celtu prasību par valsts pienākumu neizpildi, kura pamatota ar [LESD 108]. panta 2. punktu" [22].

52. Šajā gadījumā Francijas Republika apgalvo, ka tai neesot iespējams apstrīdēto lēmumu izpildīt, jo tā izpilde nenovēršami izraisītu *SNCM* maksātnespēju un likvidāciju [23], kas savukārt radītu ļoti smagus sabiedriskās kārtības traucējumus, kā arī risku, ka varētu tikt izjaukta starp Francijas kontinentālo daļu un Korsiku pastāvošā teritoriālā kontinuitāte.

53. Attiecībā uz *SNCM* maksātnespēju Francijas Republika min, ka, tā kā *SNCM* pārskati par 2012. pārskata gadu uzrādot, ka šīs sabiedrības pieejamo aktīvu summa 2012. gada 31. decembrī bija EUR 87,831 miljoni, summas EUR 220,224 miljonu apmērā piedziņa būtu nenovēršami izraisījusi šīs sabiedrības maksātnespējas stāvokli. Tā kā *SNCM* finanses esot lielā mērā bijušas atkarīgas no vidēja termiņa aizdevuma EUR 87,3 miljonu apmērā, ko tai bija piešķīrusi tās vairākuma akcionāre *Veolia Transdev*, kura jebkurā brīdī varēja pieprasīt tā priekšlaicīgu atmaksu, summas EUR 220,224 miljonu

20 — Mans izcēlums.

21 — Mans izcēlums.

22 — Spriedums Komisija/Francija (C-214/07, EU:C:2008:619, 44. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus Komisija/Beļģija (52/84, EU:C:1986:3, 16. punkts); Komisija/Vācija (94/87, EU:C:1989:46, 9. punkts); Komisija/Grieķija (C-183/91, EU:C:1993:233, 19. punkts); Komisija/Portugāle (C-404/97, EU:C:2000:345, 39. punkts); Komisija/Francija (C-261/99, EU:C:2001:179, 23. punkts); Komisija/Spānija (C-404/00, EU:C:2003:373, 45. punkts) un Komisija/Spānija (C-177/06, EU:C:2007:538, 46. punkts).

23 — Strīds šajā lietā attiecas tikai uz *SNCM*, jo *CMN* finansiālās kompensācijas saņēma tikai par pamatpakalpojumiem un Komisija tās atzina par nelikumīgu, bet ar iekšējo tirgu saderīgu valsts atbalstu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam (skat. apstrīdētā lēmuma 213. punktu).

apmērā piedziņas izpilde nenovēršami būtu izraisījusi pilnīgu nespēju finansēt ekspluatācijas turpināšanu. Turklāt, tā kā uzņēmums attiecībā uz 2012. gadu uzrādīja tīros zaudējumus EUR 14,251 miljonu apmērā, kuriem būtu bijis jāpieskaita EUR 220,224 miljoni, būtu bijis ļoti maz ticams, ka kāds uzņēmums būtu ieinteresēts iegādāties *SNCM*, kuru tāpēc nenovēršami būtu bijis jālikvidē.

54. Francijas Republika apgalvo arī, ka *SNCM* likvidācija varētu izraisīt smagus sabiedriskās kārtības un sociālā miera traucējumus, jo sociālais klimats *SNCM* iekšienē un Marseļas ostā jau tā ir īpaši degradējies. Tā, piemēram, 2005. gada streiku laikā pēc paziņojuma par *SNCM* privatizāciju streikotāji esot ieņēmuši Marseļas ostā esošos kuģus, šādi kavējot vairāku tūkstošu pasažieru došanos ceļā, esot mainījuši kāda kuģa kursu un sagūstījuši *SNCM* prezidentu-ģenerāldirektoru. Šie streiki esot vērtušies plašumā un šādi izraisījuši pilnīgu Marseļas ostas blokādi, ietekmējot vienlaikus pasažieru transportu, kravu pārvadājumus un ar naftas ķīmiju saistīto satiksmi.

55. Arī turpmāk sociālais klimats *SNCM* iekšienē neesot uzlabojies, un 2011. gada sākumā esot izcēlušies jauni streiki. Pēc 2014. gada februārī un martā notikušajām uzraudzības padomes sēdēm, kuru laikā *Veolia Transdev* esot iestājusies pret jebkādu jaunu kuģu pasūtīšanu un par labu kolektīva maksātnespējas procesa uzsākšanai attiecībā uz *SNCM*, trīs *SNCM* pārstāvētās arodbiedrības un Marseļas Jūrnieku arodbiedrība 2014. gada martā esot aicinājušas visu personālu uz streiku.

56. 2014. gada jūnija streiks esot atklājis grūtības, ko piedzīvo Korsikas tautsaimniecība, jo tas ir izcēlies vispārējas valsts krīzes, arvien lielāka skaita sociālo plānu un kolektīvo atlaišanu kontekstā. Saistībā ar minēto un atbildot uz Komisijas apgalvojumiem, Francijas iestādes uzsver, ka tās vislabāk varot novērtēt ekscesu un sabiedriskās kārtības traucējumu riskus un riskus, kuru novēršanā vai pārtraukšanā ir vai nav jāiesaista tiesībaizsardzības iestādes.

57. Francijas Republika piebilst, ka sabiedriskās kārtības traucējumi, kas būtu saistīti ar *SNCM* likvidāciju, nenovēršami izraisītu to, ka tiktu izjaukta starp Francijas kontinentālo daļu un Korsiku pastāvošā teritoriālā kontinuitāte, kā tas esot noticis 2005. gada streiku laikā, kad Korsikai nācās piedzīvot ievērojamas problēmas apgādes ar produktiem jomā attiecībā gan uz medikamentu, gan asiņu pagatavojumu, gan degvielas un citu kurināmo vai pirmās nepieciešamības produktu krājumiem. Šī izjauktā [teritoriālā kontinuitāte] ietekmējot arī vairāku tūkstošu pasažieru – ekonomiski aktīvo personu, tūristu vai iedzīvotāju – transportu

58. Francijas Republika apgalvo, ka šī izjauktā kontinuitāte neatjaunotos arī, kad sociālā situācija būtu stabilizējusies. Francijas iestādes faktiski uzsver, ka daļa, ko *SNCM* ieņem Korsikas transporta pakalpojumu sektorā, sasniedzot 34,2 % pasažieru satiksmes un 39 % kravas pārvadājumu jomā, esot nozīmīga.

59. Neviena cita kompānija līdz šim neesot piedāvājusies apkalpot visas tās Korsikas ostas, kuras pašlaik apkalpo *SNCM* (it īpaši Balaņas, Portovekšio un Propriāno ostas), un esot ļoti maz ticams, ka *Corsica Ferries* vai *CMN* ir pietiekama kapacitāte, lai nodrošinātu jūras pārvadājumu maršrutu no Marseļas apkalpošanu atbilstoši nosacījumiem, kas sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas pilnvaru deleģējumā paredzēti laikposmam no 2013. līdz 2024. gadam. Tāds pats konstatējums būtu attiecināms uz iespējamo situāciju, ka *CMN* un *Corsica Ferries* pārvadājumu maršrutu starp Francijas kontinentālo daļu un Korsiku apkalpošanas nodrošināšanai izveidotu grupu.

60. Citiem vārdiem sakot, pēc Francijas Republikas domām, tas, ka citi operatori varētu īsā laikā sākt sniegt transporta pakalpojumus starp Korsiku un Marseļu, ļaujot kompensēt *SNCM* aiziešanu, esot ilūzija, un tā atsaucas uz apstrīdētā lēmuma 146. punktu, saskaņā ar kuru "citi tirgus operatori paši atzīst, ka nespētu [pamat]pakalpojumus nodrošināt".

3) Vērtējums

61. Manuprāt, Francijas Republikas norādītie iemesli, lai attaisnotu attiecīgā nelikumīgā atbalsta neatgūšanu, nesasniedz absolūtas izpildes neiespējamības slieksni Tiesas judikatūras izpratnē.

a) Arguments, kas attiecas uz *SNCM* likvidācijas uzsākšanas nenovēršamību apstrīdētā lēmuma izpildes gadījumā

62. Pēc Francijas Republikas domām, apstrīdētā lēmuma izpilde nenovēršami izraisītu *SNCM* likvidācijas uzsākšanu, jo atgūstamā atbalsta summa krietni pārsniedz *SNCM* aktīvus.

63. Es šai nostājai nepiekrītu.

64. Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma izpilde no brīža, kad tas tika paziņots Francijas Republikai, nenozīmēja nenovēršamu *SNCM* likvidācijas uzsākšanu, bet nozīmētu vispirms to, ka ir jāveic tādi saskaņā ar valsts tiesībām saistoši pasākumi, uz kuru pamata varētu tikt īstenota atbalsta summas atgūšana.

65. Kā 2013. gada 17. jūlija vēstulē KP izpildpadomes priekšsēdētājam precizē Komisijas viceprezidents, "atbalsts ir jāatgūst to piešķirušajai iestādei, *pamatojoties uz rīkojumu, kurš ir pilnībā izpildāms un kuru ir izdevusi šī iestāde*" [24].

66. Šāda rīkojuma izdošana nenozīmē automātisku *SNCM* likvidācijas uzsākšanu. Faktiski Savienības tiesībās valsts tiesām netiek aizliegts apturēt līdzīga izpildraksta iedarbību, lai izvairītos no nopietna un nenovēršama kaitējuma izraisīšanas attiecīgajai sabiedrībai.

67. Tāpat tas būtu iespējams [*SNCM*] nelabvēlīga sprieduma gadījumā šajā lietā sakarā ar pienākumu neizpildi, ja 2014. gada 28. novembrī nebūtu tikusi noteikta *SNCM* sanācijas procesa uzsākšana.

68. Kā Vispārējās Tiesas priekšsēdētājs atzina saistībā ar prasību apturēt apstrīdētā lēmuma izpildi, ar šo lēmumu Francijas iestādēm ir noteikts pienākums veikt saistošus pasākumus, "kuru [iedarbību] turklāt varētu apturēt, vēršoties valsts tiesā [..], kas varētu kavēt Francijas iestādes līdz galam īstenot atgūšanas procesu" [25].

69. Faktiski saskaņā ar iedibināto judikatūru, "ja uzņēmums, valsts atbalsta saņēmējs, lūdz Savienības tiesu apturēt tāda Komisijas lēmuma izpildi, ar kuru ir noteikts pienākums šo atbalstu atgūt, tad apstāklis, ka valsts tiesībās pastāv tiesību aizsardzības līdzekļi, kas minētajam uzņēmumam ļauj sevi aizstāvēt pret piedziņas pasākumiem valsts līmenī, var ļaut minētajam uzņēmumam izvairīties no nopietna un nenovēršama kaitējuma, kuru izraisītu minētā atbalsta atmaksa" [26].

70. Tas skaidri pierāda, ka, ja Francijas iestādes būtu veikušas saistošus pasākumus apstrīdētā lēmuma izpildei, tas nebūtu, kā netieši norāda Francijas Republika, automātiski izraisījis *SNCM* likvidācijas uzsākšanu.

24 — Mans izcēlums

25 — Skat. Vispārējās tiesas priekšsēdētāja rīkojumu Francija/Komisija (T-366/13 R, EU:T:2013:396, 41. punkts), kas apelācijas instancē ir ticis apstiprināts ar Tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2014. gada 21. janvāra rīkojumu Francija/Komisija (C-574/13 P(R), EU:C:2014:36).

26 — Skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu *Alcoa Trasformazioni*/Komisija (C-446/10 P(R), EU:C:2011:829, 46. punkts). Šajā ziņā skat. arī Tiesas priekšsēdētāja rīkojumus *Deufil*/Komisija (310/85 R, EU:C:1986:58, 22. punkts) un Beļģija/Komisija (142/87 R, EU:C:1987:281, 26. punkts), kā arī Vispārējās tiesas priekšsēdētāja rīkojumu Francija/Komisija (T-366/13 R, EU:T:2013:396, 44. punkts).

71. Pretējais arguments, saskaņā ar kuru likvidācijas perspektīva radot absolūtu izpildes neiespējamību, nodrošinātu pilnīgu nesodāmību par nelikumīga atbalsta piešķiršanu uzņēmumiem, kuri ir nonākuši grūtībās un attiecībā uz kuriem pietiktu atsaukties uz to maksātnespējas stāvokli, lai [atbalsta piešķīrējs] sanācijas procesā pat nefigurētu kreditora statusā saistībā ar attiecīgajām summām.

72. Otrkārt, pat ja prasījums attiecībā uz šajā lietā aplūkotā atbalsta atmaksu būtu ticis iekļauts prasījumu sarakstā apstrīdētajā lēmumā noteiktajā termiņā un attiecībā uz visu summu [27] saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šī iekļaušana prasījumu sarakstā "ļau[tu] izpildīt atgūšanas pienākumu vienīgi tad, ja gadījumā, kad valsts iestādes nevarētu pilnībā atgūt atbalsta summu, maksātnespējas procedūras rezultātā notiktu nelikumīgā atbalsta saņēmēja uzņēmuma likvidēšana, t.i., tā darbības galīga izbeigšana" [28], kas tā nav šajā gadījumā.

73. No minētā izriet, kā Tiesa ir atzinusi sprieduma Komisija/Spānija (C-499/99, EU:C:2002:408) 37. punktā, ka "atgūstamu aktīvu neesamība faktiski ir [..] *vienīgais veids*, kā Spānijas valdība var pierādīt absolūtu neiespējamību atgūt atbalstu" [29], kas arī tā nav šajā gadījumā.

74. Treškārt, minēšu, ka pienākums izdot izpildrakstu, kas ļautu atgūt apstrīdētajā lēmumā par nelikumīgām atzītās atbalsta summas, šajā lietā arī tika noteikts, kad *Tribunal de commerce de Marseille* 2014. gada 28. novembrī noteica *SNCM* sanācijas procesa uzsākšanu.

75. No tā izriet, ka *Tribunal de commerce de Marseille* maksātnespējas procesa administratoriem uzticētais uzdevums glābt *SNCM*, atrodot tai pircējus [30], ietver šo pēdējo minēto informēšanu par *SNCM* pienākumu atmaksāt Francijas valstij atbalsta summas.

76. Šajā ziņā, ja izrādītos, ka uz *Tribunal de commerce de Marseille* iesniegtajiem piedāvājumiem par *SNCM* iegādi bija attiecināts nosacījums par nelikumīgā atbalsta atmaksas pienākuma "dzēšanu", izveidojot saimnieciskās kontinuitātes neesamību starp *SNCM* un jauno struktūru [31], atgādināšu, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru gadījumā, kad jauns uzņēmums ir ticis izveidots, lai daļēji turpinātu tāda nelikumīga atbalsta saņēmēja uzņēmuma darbību, attiecībā uz kuru ir uzsākta likvidācija, neiespējamība atgūt nelikumīgo atbalstu vairs nepastāv, jo "šīs darbības turpināšana, neesot attiecīgajam atbalstam pilnībā atgūtam, var turpināt izraisīt konkurences izkropļojumus, kurus izraisījusi konkurētspējas priekšrocība, kura šai sabiedrībai ir bijusi tirgū salīdzinājumā ar tās konkurentiem. Tādējādi no šādas jaunizveidotas sabiedrības var, ja tai turpina būt šāda priekšrocība, tikt prasīts atmaksāt attiecīgo atbalstu. Tā tas ir it īpaši gadījumā, ja ir pierādīts, ka šī sabiedrība saglabā faktisku konkurētspējas priekšrocību saistībā ar šo atbalstu, it īpaši, ja tā iegūst likvidējamās sabiedrības aktīvus, nesamaksājot atlīdzību, kas atbilst tirgus nosacījumiem, *vai ja ir pierādīts, ka šādas sabiedrības izveidošanas sekas ir minētā atbalsta atgūšanas apiešana.*" [32].

27 — Atgādinu, ka [iekļaušana prasījumu sarakstā] notika tikai 2015. gada 9. janvārī un attiecībā uz summu, kas ir mazāka par apstrīdētajā lēmumā paredzēto summu EUR 220,224 miljonu apmērā. Pēc Komisijas domām, izpildraksta izdošana ir tikai apstrīdētā lēmuma "izpildes uzsākšana".

28 — Skat. spriedumu Komisija/Spānija (C-610/10, EU:C:2012:781, 104. punkts). Skat. arī spriedumus Komisija/Polija (C-331/09, EU:C:2011:250, 63.–65. punkts), kā arī Komisija/Itālija (C-454/09, EU:C:2011:650, 35. un 36. punkts).

29 — Mans izcēlums.

30 — Skat. šo secinājumu 29. punktu, kā arī rakstu "SNCM: quatre repreneurs étudieraient le dossier" laikraksta *Le Monde* 2014. gada 29. novembra numurā, 6. lpp.

31 — Viens no iegādes piedāvājumu iesniegušajiem uzņēmumiem atzina, ka "izšķirošais jautājums [šajā lietā] ir par to, vai piedāvājums, kas tiks izraudzīts, atbildīs Eiropas Komisijas izvirzītajiem tiesiskās kontinuitātes neesamības kritērijiem. Ja tas tā nebūs, izraudzītajam pircējam faktiski varētu būt jāatmaksā nelikumīgais atbalsts. Visi piedāvājumi – un katrā ziņā manējais – ir saistīti ar nosacījumu, ka šis risks tiek novērsts [..]"; skat. laikraksta *Corse-Matin* 6. februāra numurā ietverto rakstu "SNCM: 'Nous serons très attentifs aux attentes de la Corse'" ["*SNCM*: "Mēs ļoti uzmanīgi izturēsimies pret Korsikas cerībām""], kas ir pieejams tīmekļa vietnē ar adresi: http://www.corsematin.com/article/derniere-minute/SNCM-%C2 %ABnous-serons-tres-attentifs-aux-attentes-de-la-corse%C2 %BB.1689605. html. Skat. arī šo secinājumu 31. un 32. punktu.

32 — Spriedums Komisija/Spānija (C-610/10, EU:C:2012:781, 106. punkts). Mans izcēlums. Šajā ziņā skat. arī spriedumu Vācija/Komisija (C-277/00, EU:C:2004:238, 86. punkts).

b) Argumenti, kas attiecas uz ļoti smagu sabiedriskās kārtības traucējumu risku un risku, ka varētu tikt izjaukta starp Francijas kontinentālo daļu un Korsiku pastāvošā teritoriālā kontinuitāte

77. Pretēji argumentam, kas attiecas uz *SNCM* likvidācijas uzsākšanas šķietamo nenovēršamību apstrīdētā lēmuma izpildes gadījumā, šajos argumentos ir minēti tikai "riski" vai bažas, ka apstrīdētā lēmuma izpilde izraisītu zināmus notikumus.

78. Taču saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, "ja nepārvaramas grūtības var dalībvalstij traucēt ievērot pienākumus, kas tai ir noteikti ar [Savienības] tiesībām, *vienkārši bažas par šādām grūtībām nevar attaisnot tās atturēšanos šīs tiesības pareizi piemērot*" [33].

79. Turklāt, ja dalībvalsts "[neizrāda] nekādus centienus atgūt attiecīgo [atbalstu], atgūšanas lēmuma izpildes neiespējamība nevar tikt pierādīta" [34].

80. Konkrētāk par sabiedriskās kārtības traucējumu risku noderīgas mācības ir sniegtas divos Tiesas spriedumos lietās, kas bija pamatā spriedumiem Komisija/Francija (C-52/95, EU:C:1995:432) un Komisija/Francija (C-265/95, EU:C:1997:595).

81. Lieta, kas bija pamatā spriedumam Komisija/Francija (C-52/95, EU:C:1995:432), attiecās uz Francijas iestāžu pienākumu neizpildi, atturoties ierosināt kriminālprocesu vai administratīvo procesu pret atbildīgajiem par kuģi, kas peldēja ar Francijas karogu un kas, pārkāpjot Komisijas pieņemtas aizlieguma regulas [35], turpināja zvejot anšovus un īstenot ar šo pašu zivju krājuma zveju saistītas darbības.

82. Francijas Republika bija apgalvojusi, ka "anšovu zvejas sezona [bija] noritējusi tik ļoti grūtos sociāli ekonomiskajos apstākļos, ka varēja būt bažas par ievērojamiem nemieriem, kuri varētu izraisīt smagas ekonomiskas grūtības. Kompetentās iestādes tādējādi [bija] atturējušās no lietas ierosināšanas pret atbildīgajiem par pārkāpumiem" [36].

83. Tiesa šo argumentu īsumā noraidīja, atzīstot, ka "vienkārši bažas par grūtībām valsts iekšienē nevar attaisnot atturēšanos piemērot attiecīgo režīmu" [37].

84. Spriedums Komisija/Francija (C-265/95, EU:C:1997:595) savukārt bija par Spānijas un citu dalībvalstu izcelsmes lauksaimniecības produktu (konkrēti, zemeņu) importu Francijā.

85. Francijas Republika savu atturēšanos veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu lauksaimniecības produktu brīvas tirdzniecības Eiropas Savienībā īstenošanu savā teritorijā, attaisnoja ar apgalvojumu, ka "Francijas lauksaimnieku situācija bija tik ļoti grūta, ka varēja būt pamatotas bažas, ka kompetento iestāžu konsekventāka rīcība rad[ītu] risku izsaukt attiecīgo saimnieciskās darbības subjektu vardarbīgas reakcijas, kas izraisītu vēl nopietnākus sabiedriskās kārtības apdraudējumus vai sociālos nemierus" [38].

33 — Spriedums Komisija/Itālija (C-280/95, EU:C:1998:28, 16. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus Komisija/Francija (C-52/95, EU:C:1995:432, 38. punkts); Komisija/Francija (C-265/95, EU:C:1997:595, 55. punkts); Komisija/Francija (C-441/06, EU:C:2007:616, 43. punkts) un Komisija/Polija (C-331/09, EU:C:2011:250, 72. punkts).

34 — Spriedums Itālija/Komisija (C-6/97, EU:C:1999:251, 34. punkts).

35 — Runa bija par Komisijas 1991. gada 21. maija Regulu (EEK) Nr. 1326/91 par kuģu, kuri peld ar Francijas karogu, anšovu zvejas pārtraukšanu [neoficiāls tulkojums] (OV L 127, 11. lpp.) un Komisijas 1992. gada 13. aprīļa Regulu (EEK) Nr. 942/92 par kuģu, kuri peld ar Francijas karogu, anšovu zvejas pārtraukšanu [neoficiāls tulkojums] (OV L 101, 42. lpp.).

36 — Spriedums Komisija/Francija (C-52/95, EU:C:1995:432, 37. punkts).

37 — Turpat (38. punkts).

38 — Spriedums Komisija/Francija (C-265/95, EU:C:1997:595, 54. punkts).

86. Šajā gadījumā Tiesa atzina, ka "attiecīgās dalībvalsts pienākums, ja vien tā nepierādītu, ka tās veiktā darbība izraisītu tādas *sekas* attiecībā uz sabiedrisko kārtību, *kuras tā ar savā rīcībā esošajiem līdzekļiem nevarētu pārvarēt*, [būtu] veikt visus pasākumus, kas būtu piemēroti [Savienības] tiesību piemērojamības un efektivitātes garantēšanai, lai nodrošinātu pareizu šo tiesību īstenošanu visu saimnieciskās darbības subjektu interesēs," [39] un ka "šajā lietā atbildētājas valsts valdība ne[bija] konkrēti pierādījusi tādu draudu sabiedriskajai drošībai faktisku pastāvēšanu, kurus tā nevarētu pārvarēt" [40].

87. Manuprāt, Francijas Republika arī šajā lietā nav pierādījusi, ka saistošu pasākumu veikšana apstrīdētā lēmuma izpildei būtu tādas sekas attiecībā uz sabiedrisko kārtību, kuras tā nevarētu pārvarēt ar savā rīcībā esošajiem līdzekļiem.

88. Pat attiecībā uz iespējamu tiesībaizsardzības iestāžu iesaistīšanu, kas ir vienīgi dalībvalstu kompetencē, Francijas Republika nav pierādījusi, ka tai būtu absolūti neiespējami tās iesaistīt, ja sabiedriskās kārtības traucējumi, par kuriem tai ir bažas, tiešām īstenotos.

89. Vispirms ir jāatgādina, ka pretēji Francijas Republikas bažām, KTB novēlotā atgūšanas rīkojumu izdošana 2014. gada 7. un 19. novembrī, kā arī [šī atbalsta] iekļaušana prasījumu sarakstā 2015. gada 9. janvārī, kas bija pirmie apstrīdētā lēmuma izpildes posmi, neizraisīja nekādus sabiedriskās kārtības traucējumus [41].

90. Turklāt Francijas Republikas iebildumu rakstam pielikumā pievienotie dokumenti norāda, ka 2005. gada ilgstošā streika laikā Francijas iestādes spēja pārvarēt sabiedriskās kārtības apdraudējuma riskus. Proti, tiesībaizsardzības iestādes tika iesaistītas, lai atjaunotu pārvietošanās brīvību Ažaksjo ostā, atgūtu kontroli pār kuģi, kura kursu bija mainījuši streikotāji, kā arī izgaiņātu streikotājus, kuri bija nobloķējuši divus naftas terminālus Fosā [*Fos-sur-Mer*] un Lavērā [*Lavéra*].

91. Francijas Republika atsaucas arī uz tādu materiālu postījumu risku, kurus varētu radīt streikotāji, bet ne sniedz to precīzāku novērtējumu, ne arī norāda sakarību starp tiem un vispārējām interesēm, kurām paredzēta apstrīdētā lēmuma izpilde.

92. Pakārtoti atgādināšu, ka Francijas Republika šāda veida argumentu jau izvirzīja, lai attaisnotu pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanu *SNCM* [42], un, ka Tiesa to noraidīja, atzīstot, ka "atsauces kopsavilkuma veidā uz dalībvalsts kā globālā tirgus dalībnieka tēlu [kuru var aptraipīt streiki] nav pietiekamas, lai pamatotu secinājumu par valsts atbalsta neesamību Savienības tiesību izpratnē" [43].

93. Tāpat ir ar Francijas Republikas argumentiem, kas attiecas uz risku, ka varētu tikt izjaukta starp Francijas kontinentālo daļu un Korsiku pastāvošā teritoriālā kontinuitāte, kurš it īpaši apdraudot Korsikas apgādi ar medikamentiem, asins pagatavojumiem, degvielu, kurināmo un pirmās nepieciešamības produktiem.

94. Protams, ilgstošs *SNCM* darbinieku streiks ar vienlaicīgu Marseļas ostas un Korsikas lidostu blokādi, kā arī solidaritātes streiki Korsikas ostās (kā tas, kas norisinājās 2005. gadā) rada Francijas iestādēm smagas problēmas.

39 — Turpat (56. punkts). Mans izcēlums.

40 — Turpat (57. punkts).

41 — Man nav saprotams, kā apstāklis, ka šie posmi ir tikuši īstenoti pēc *Tribunal de commerce de Marseille* nolēmuma, kā tiesas sēdē apgalvoja Francijas Republika, būtu izraisījis sabiedriskās kārtības traucējumu riska pilnīgu zudumu.

42 — Skat. arī manus secinājumus lietās *SNCM* un Francija/*Corsica Ferries France* (C-533/12 P un C-536/12 P, EU:C:2014:4, 72. un 73. punkts).

43 — Spriedums *SNCM* un Francija/*Corsica Ferries France* (C-533/12 P un C-536/12 P, EU:C:2014:2142, 40. un 41. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumu *Corsica Ferries France*/Komisija (T-565/08, EU:T:2012:415, 103. un 104. punkts).

95. Tomēr, lai neatkārtotu jau iepriekš teikto attiecībā uz 2005. gada notikumiem [44], šajā pašā ziņā atsaukšos uz *Direction de la défense et de la sécurité civiles* [Civilās aizsardzības un drošības direkcijas] 2005. gada 30. septembra paziņojumu, kurā bija norādīts uz Solencaras [*Solenzara*] militārās lidostas pieejamību (saglabājot apgādes ar produktiem iespēju, izmantojot gaisa satiksmi), piebilstot, ka Augškorsikas prefekts ir veicis vajadzīgos pasākumus Korsikas apgādei ar produktiem, tādus kā degvielas pārdošanas ierobežošana, un ka viņš gatavojas veikt tādus citus pasākumus kā transporta sabiedrību rekvizīcija.

96. Arī *Ministère du Développement durable* [Ilgtspējīgas attīstības ministrijas] 2005. gada 6. oktobra elektroniskā vēstule pierāda, ka Korsikas apgāde ar naftas produktiem patiesībā bija iespējama, "*kārtībsargājošo iestāžu aizsardzībā* Ažaksjo izkraujot no Barselonas pienākušu naftas tankkuģi" [45]. Šajā elektroniskajā vēstulē ir secināts, ka "gandrīz visas degvielas uzpildes stacijas salā ir tikušas apgādātas".

97. Līdz ar to man šķiet, ka argumenti, kas attiecas uz ļoti smagu sabiedriskās kārtības traucējumu risku un risku, ka varētu tikt izjaukta starp Francijas kontinentālo daļu un Korsiku pastāvošā teritoriālā kontinuitāte, ir jānoraida.

98. Jebkāds cits secinājums izraisītu nepieņemamo efektu, ka Savienības tiesību efektivitāte tiktu pakļauta tādu noteiktu grupējumu labajai gribai (vai tās trūkumam) vai vairāk vai mazāk stiprajām spējām īstenot blokādi, kuru intereses ir aizskāruši Savienības iestāžu lēmumi vai dalībvalstu pieņemti lēmumi to izpildei [46]. Es tāpat kā Komisija uzskatu, ka Francijas Republika šajā ziņā argumentē tā, it kā, piedzīvojot sabiedrības kārtības apdraudējumu, ko varētu izraisīt minētie grupējumi, tā varētu vienīgi padoties. Šajā ziņā, kā tiesas sēdē ļoti kodolīgi izteicās Komisija, politiskas neērtības nav līdzvērtīgas absolūtai izpildes neiespējamībai.

4) Par lojālas sadarbības neesamību

99. Atļaušos piebilst, ka, ja dalībvalstij rodas grūtības izpildīt Komisijas lēmumu, Tiesas judikatūrā ir noteikts, ka Komisijai un dalībvalstij, "ņemot vērā noteikumu, kas paredz abpusēju dalībvalsts un [Savienības] iestāžu lojālas sadarbības pienākumu, uz ko īpaši norādīts [LES 4. panta 3. punktā], ir labticīgi jāsadarbojas, lai pārvarētu šīs grūtības, pilnībā ievērojot Līguma normas, it īpaši tās, kas attiecas uz valsts atbalstu" [47].

100. Tiesa ir vairākkārt atzinusi, ka "nosacījums par absolūtas izpildes neiespējamības pastāvēšanu nav izpildīts, ja dalībvalsts atbildētāja [..] Komisiju tikai informē par juridiskajām, politiskajām vai praktiskajām grūtībām lēmuma izpildē, neveicot nekādas reālas darbības, lai atgūtu atbalstu no attiecīgajiem uzņēmumiem, un nepiedāvājot Komisijai nekādus alternatīvus šī lēmuma īstenošanas risinājumus, ar kuriem šīs grūtības varētu pārvarēt" [48].

101. No lietas materiāliem skaidri izriet, ka Francijas Republika nav veikusi nekādas šāda veida darbības attiecībā uz konkrētajiem uzņēmumiem un nav piedāvājusi Komisijai nekādus alternatīvus lēmuma īstenošanas risinājumus, ar kuriem šīs apgalvotās grūtības varētu pārvarēt.

44 — Skat. šo secinājumu 88. punktu.

45 — Mans izcēlums.

46 — Šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/Francija (C-121/07, EU:C:2008:695, 72. punkts), kurā Tiesa atzina, ka, "pat pieņemot, ka Francijas Republikas minēto problēmu cēlonis daļēji ir saistīts ar Kopienu tiesību noteikumu īstenošanu, dalībvalsts, lai pamatotu Kopienu tiesībās paredzētu saistību un termiņu neievērošanu, nevar pamatoties uz piemērošanas grūtībām, kuras radušās Kopienu akta izpildes laikā, tostarp, ja šīs grūtības ir saistītas ar sabiedrības pretošanos".

47 — Spriedums Komisija/Francija (C-214/07, EU:C:2008:619, 45. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus Komisija/Itālija (C-348/93, EU:C:1995:95, 17. punkts); Komisija/Francija (C-261/99, EU:C:2001:179, 24. punkts) un Komisija/Spānija (C-485/03 līdz C-490/03, EU:C:2006:777).

48 — Spriedums Komisija/Francija (C-214/07, EU:C:2008:619, 46. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus Komisija/Spānija (C-404/00, EU:C:2003:373, 47. punkts); Komisija/Itālija (C-99/02, EU:C:2004:207, 18. punkts); Komisija/Grieķija (C-415/03, EU:C:2005:287, 43. punkts) un Komisija/Spānija (C-485/03 līdz C-490/03, EU:C:2006:777, 74. punkts).

102. Tādējādi Francijas Republika nav izpildījusi savu pienākumu noteiktajā termiņā veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai no attiecīgajiem uzņēmumiem atgūtu apstrīdētā lēmuma 2. panta 1. punktā par nelikumīgu un ar iekšējo tirgu nesaderīgu atzīto valsts atbalstu.

B – *Par otro iebildumu, kas attiecas uz visu nelikumīgā atbalsta izmaksu neanulēšanu*

103. Savā prasības pieteikumā Komisija Francijas Republikai pārmet, ka tā nav noteiktajā termiņā anulējusi visas apstrīdētā lēmuma 2. panta 1. punktā paredzētās atbalsta izmaksas.

104. Kā norāda Komisija, pretēji tam, kas ir noteikts apstrīdētā lēmuma 3. panta 4. punktā, šīs izmaksas nav tikušas ne tūlīt pat apturētas, ne anulētas. Savā prasības pieteikumā tā skaidro, ka KTB sākotnējā budžetā 2013. gadam, ko 2013. gada 25. jūnijā pieņēma tās valde, parādījās divas *SNCM* un *CMN* paredzētās finansiālās kompensācijas par summām attiecīgi EUR 78 014 930 un EUR 32 627 141 apmērā. Šīs summas attiecās vienlaikus uz pamatpakalpojumiem un papildpakalpojumiem, ņemot vērā atbilstošās summas iepriekšējos gados.

105. Komisija atsaucas arī uz 2013. gada 29. novembra elektronisko vēstuli [49], saskaņā ar kuru Francijas iestādes apgalvo, ka ar papildpakalpojumiem saistītās kompensācijas izmaksu ir pārtraukušas 2013. gada jūlijā, kā pierādījumu Komisijai iesniedzot *SNCM* adresēto KTB maksājumu uzdevumu, kurā ir norādīts maksājums, kas ir saistīts ar kompensāciju vienīgi attiecībā uz pamatpakalpojumiem.

106. Tomēr, pēc Komisijas domām, šis maksājumu uzdevums nepierāda, ka ar papildpakalpojumiem saistītās kompensācijas izmaksa ir tikusi pārtraukta 2013. gada jūlijā, bet vienkārši norāda ar pamatpakalpojumiem saistītu maksājumu, un Francijas iestādes nesniedz pilnīgi nekādas norādes par to, kā šī summa ir tikusi aprēķināta.

107. Savā iebildumu rakstā Francijas Republika apgalvo, ka ar papildpakalpojumiem saistītās kompensācijas izmaksa kopš 2013. gada jūlija patiešām ir apturēta. Tā pamatojas uz:

— attiecīgo maksājumu uzdevumu, kas, pēc tās domām, parāda, ka KTB par 2013. gada jūliju *SNCM* ir izmaksājusi tikai EUR 2 880 160 par pamatpakalpojumiem;

— savam iebildumu rakstam pielikumā pievienotajiem *SNCM* bankas konta izrakstiem, kuri parāda, ka kopš 2013. gada jūlija pēdējā minētā faktiski ir saņēmusi tikai EUR 2 880 160 par pamatpakalpojumiem to EUR 6 130 160 vietā, ko tā bija saņēmusi līdz 2013. gada jūnijam par pamatpakalpojumiem un papildpakalpojumiem, un

— pieteikumu par pagaidu noregulējumu, ko *SNCM* 2013. gada 12. decembrī bija iesniegusi *Tribunal administratif de Bastia* [Bastias Administratīvajā tiesā], lai panāktu, ka KTB tiek piespriests izmaksāt tostarp summu EUR 16 225 000 apmērā par neizmaksāto ar papildpakalpojumiem saistīto kompensāciju.

108. Francijas Republika arī uzsver, ka, aprēķinot *SNCM* par pamatpakalpojumiem izmaksājamās kompensācijas summu par laikposmu no 2013. gada jūlija līdz decembrim, KTB ir piemērojusi metodi, ko Komisija ir izmantojusi apstrīdētā lēmuma 218. punktā.

109. Ņemot vērā šos apstākļus, Komisija savā replikas rakstā ir atteikusies no šī iebilduma, ciktāl tas attiecās uz kompensācijas izmaksu *SNCM* saistībā ar papildpakalpojumiem neapturēšanu no 2013. gada 23. jūlija un nepietiekamas informācijas norādīšanu attiecībā uz šo apturēšanu.

49 — Skat. šo secinājumu 23. punktu.

110. Taču Komisija uztur spēkā iebildumu attiecībā uz kompensācijas izmaksu *SNCM* saistībā ar papildpakalpojumiem neapturēšanu par laikposmu no apstrīdētā lēmuma paziņošanas Francijas Republikai 2013. gada 3. maijā līdz 2013. gada 23. jūlijam. Proti, no *SNCM* bankas kontu izrakstiem izrietot, ka šajā laikposmā Francijas iestādes ir veikušas trīs *SNCM* paredzētus ikmēneša maksājumus – katru EUR 6 130 160 apmērā.

111. Savā atbildes rakstā uz repliku Francijas Republika nenoliedz šo faktu, ko tā apstiprināja tiesas sēdē.

112. Tomēr ar papildpakalpojumiem saistītās kompensācijas izmaksas apturēšanai bija jānotiek no apstrīdētā lēmuma paziņošanas Francijas Republikai datuma, proti, 2013. gada 3. maija, kā ir noteikts tā 3. panta 4. punktā. Kā norāda Komisija, nav nevienas norādes vai pat Francijas iestāžu apgalvojuma, saskaņā ar kuru paredzētie maksājumi par papildpakalpojumiem laikposmā no 2013. gada 3. maija līdz 2013. gada 23. jūlijam būtu tikuši apturēti vai anulēti. Tāpat nav ticis norādīts, ka Francijas iestādes būtu šajā laikposmā izmaksātās summas atguvušas.

113. Līdz ar to, noteiktajā termiņā neanulējot visas šī 2. panta 1. punktā paredzētās atbalsta izmaksas, Francijas Republika nav izpildījusi apstrīdētā lēmuma 3. panta 4. punktā paredzētos pienākumus.

C – *Par trešo iebildumu, kas attiecas uz Komisijas neinformēšanu*

114. Tā kā Francijas Republika nav noteiktajā termiņā veikusi vajadzīgos pasākumus, lai anulētu atbalsta izmaksu nākotnē un atgūtu jau izmaksātās summas, tā nav izpildījusi arī savu pienākumu informēt Komisiju divu mēnešu laikā pēc apstrīdētā lēmuma paziņošanas, kā ir noteikts apstrīdētā lēmuma 5. pantā.

115. Šo konstatējumu pastiprina fakts, ka Francijas Republika pat neatbildēja uz piezīmēm un lūgumiem sniegt skaidrojumus, ko Komisija tai nosūtīja pēc tam, kad Francijas iestādes vispār nebija ar to sazinājušās.

116. Kā piemēru citēšu Komisijas 2013. gada 20. septembra vēstuli Francijas Republikas pastāvīgajai pārstāvniecībai Eiropas Savienībā, kurā Komisija sūdzējās, ka uz savām piezīmēm un lūgumiem sniegt skaidrojumus "nav saņēmusi nekādu atbildi" un ka "līdz dažādo [..] ar [apstrīdēto lēmumu] noteikto termiņu beigām Francijas iestādes [nebija] Komisijas dienestiem adresējušas *nevienu pašu dokumentu*, kuros tie tiktu informēti par minētā [l]ēmuma īstenošanu"[50]. Francijas iestādes uz šo atgādinājuma vēstuli atbildēja tikai ar divu mēnešu nokavēšanos ar 2013. gada 29. novembra elektronisko vēstuli.

VI – **Par tiesāšanās izdevumiem**

117. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs.

118. Šajā lietā Komisija prasīja piespriest Francijas Republikai [atlīdzināt tiesāšanās izdevumus], un, manuprāt, spriedumam būtu jābūt galvenokārt tai nelabvēlīgam. Pēdējai minētajai līdz ar to ir jāpiespriež atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

50 — Mans izcēlums.

VII – **Secinājumi**

119. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai nolemt:

1) noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no *Société nationale maritime Corse-Méditerranée* (*SNCM*) *SA* atgūtu valsts atbalstu, kas Komisijas 2013. gada 2. maija Lēmuma 2013/435/ES par valsts atbalstu SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN), *Société Nationale [Maritime] Corse Méditerranée* un *Compagnie Méridionale De Navigation* 2. panta 1. punktā tika atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu, noteiktajā termiņā neanulējot visas šī 2. panta 1. punktā paredzētās atbalsta izmaksas un noteiktajā termiņā neinformējot Eiropas Komisiju par pasākumiem, kas ir veikti, lai izpildītu šī lēmuma prasības, Francijas Republika nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā un minētā lēmuma 3.–5. pantā paredzētos pienākumus;

2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.